Lietas Nr. A420187725
A42-00514-26
ECLI:LV:ADRJLTN:2026:0323.A420187725.2.S

**Administratīvā rajona tiesa**

**Liepājas tiesu nams**

**SPRIEDUMS**

Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2026. gada 23. martā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Kristīne Brokane,

piedaloties pieteicējam /Persona A/ un viņa pilnvarotajai pārstāvei /Persona B/,

atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes pārstāvim /Persona C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /Persona A/ pieteikuma par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes priekšnieka 2025. gada 9. jūnija lēmuma Nr. 20/19-28 „Par sūdzības noraidīšanu un lēmuma atstāšanu negrozītu" atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes (turpmāk – policija) priekšnieka 2025. gada 9. jūnija lēmumu Nr. 20/19-28 „Par sūdzības noraidīšanu un lēmuma atstāšanu negrozītu" (turpmāk – Lēmums) nolemts atstāt negrozītu Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2025. gada 19. maija lēmumu Nr. 20/14/3-13 „Par šaujamieroču nēsāšanas un glabāšanas atļauju anulēšanu" (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru savukārt nolemts anulēt pieteicējam /Persona A/ ieroču nēsāšanas un glabāšanas atļauju Nr. /Numurs/ (turpmāk – atļauja).

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[1.1] Sākotnējais lēmums pieņemts, pamatojoties uz administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16767005446524 un Nr. 16767003135925 esošajiem pierādījumiem; šajās lietās lēmumi ir stājušies spēkā un pieteicējs sodīts, savukārt apstrīdēšanas iesniegumā minētās lietas nav attiecināmas uz izskatāmo lietu.

[1.2] Ieroču aprites likums noteiktos gadījumos paredz tiesības Valsts policijai anulēt ieroču atļauju. Konkrētajā gadījumā ir piemērojams Ieroču aprites likuma 23. panta pirmās daļas 9. punkts, jo ir pamatotas ziņas, ka ierocis

var tikt pielietots ļaunprātīgi, apdraudot sevi, sabiedrisko kārtību vai drošību. Policijas rīcībā esošās informācijas kopums pietiekoši raksturo pieteicēja personību tādā aspektā, lai pamatoti pieļautu, ka pieteicējs ieroci var pielietot ļaunprātīgi; pieteicējam konfliktsituācijās ir raksturīga neadekvāta un vardarbīga rīcība.

[1.3] Tiesības nēsāt un glabāt šaujamieroci nav personas pamattiesības, bet gan ekskluzīvas tiesības, kas piešķiramas īpašos gadījumos, kad ir pārliecība par to, ka ierocis netiks pielietots ļaunprātīgi, netiks apdraudēta sabiedriskā kārtība vai drošība. Lietā šāda viennozīmīga un nepārprotama pārliecība nav nostiprinājusies. Ierobežojot pieteicēja tiesības glabāt šaujamieroču, sabiedrības labums būs nozīmīgāks nekā pieteicēja ekskluzīvo tiesību vai tiesisko interešu ierobežojums un maksimāli tiks samazināts risks potenciāli bīstamam sabiedrības drošības apdraudējumam.

[2] 2025. gada 10. jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[2.1] Lēmumā nav minēti konkrēti pierādījumi, kas apliecina pieteicēja vardarbīgo rīcību, kā arī to, ka pieteicējs ar saviem ieročiem kādu būtu apdraudējis vai rīkojies neatbilstoši. Lai gan Lēmumā vairākkārt minēts, ka pieteicējam esot tendence uzvesties agresīvi, tas nav pierādīts. Administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 16767005988524 divas reizes bijusi izbeigta, jo vardarbība pret pieteicēja laulāto netika konstatēta. Tādējādi Lēmums pieņemts, neievērojot administratīvā procesa pamatprincipus, objektivitāti, samērīgumu, labu pārvaldību, patvaļas aizliegumu un neveicot objektīvo izmeklēšanu. Policija pieteicēju arī neuzklausīja, bet balstījās uz vienas puses liecībām. Lēmums ietekmē pieteicēja reputāciju un var radīt sekas, arī ierobežot iespēju dienēt Zemessardzē. Policijai bija pienākums izvērtēt lietas apstākļus, ne tikai ieinteresētās personas liecības.

[2.2] Pieteicējs pēc 2024. gada 24. jūnija nolēma šķirt laulību un aizgāja no laulāto kopīgās dzīvesvietas, pēc kā laulātās ģimene vērsās pret pieteicēju ar virkni dažāda satura iesniegumu. Īpaši smags un nepamatots ir apgalvojums, ka pieteicējs esot uzmācies meitai, lai gan pieteicējam ar meitu ir noteikta saskarsmes kārtība un tiesas sēdēs laulātā bažas par bērna drošību nepauda. Apstāklis, ka iesniegumi tika rakstīti pēc lēmuma šķirt laulību, liecina par iespējamu personiska rakstura motivāciju vai vēlmi atriebties. Tiesā pēc pieteicēja prasības ir ierosināta civillieta Nr. C771402025 par personisku aizskārumu.

[2.3] Pieteicējs ieročus glabāja metāla seifā atbilstoši normatīvo aktu prasībām; piekļuve seifam bija tikai pieteicējam. Tā kā laulātajai bija vēlme atriebties, policija tika izsaukta pēc tam, kad ieroči tika patvaļīgi izņemti no seifa, kā arī tika nofilmēts video, kurā redzama ieroču izņemšana bez pieteicēja līdzdalības. Vienlaikus pieteicējs pilnībā apzinās savu atbildību par ieroču drošu glabāšanu.

[3] Atbildētāja tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādīto, papildus paskaidrojot, ka pieteicēja vairākkārt minētais administratīvā pārkāpuma process Nr. 16767005988524 tika uzsākts par maznozīmīgu miesas bojājuma nodarīšanu. Fakts, ka šis process tika izbeigts pierādījumu trūkumu dēļ, norāda tikai uz to, ka lietā esošie pierādījumi nesniedza pietiekošu apstiprinājumu miesas bojājumu esībai, taču tas neizslēdz vardarbību. Turklāt Kurzemes rajona tiesa 2025. gada 1. oktobrī noteikusi tiesas sēdi lietā, tādējādi šajā procesā galējā nolēmuma nav.

[4] Pieteicējs tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, savukārt policijas pārstāvis pieteikumu neatzina.

**Motīvu daļa**

[5] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[6] Atbilstoši Ieroču aprites likuma 2. pantā noteiktajam šī likuma mērķis ir noteikt valsts un pašvaldību institūciju un privātpersonu tiesības un pienākumus attiecībā uz ieroču, munīcijas, to sastāvdaļu un speciālo līdzekļu apriti Latvijā, kā arī noteikt šo priekšmetu klasifikāciju, aizliegumus un ierobežojumus attiecībā uz šiem priekšmetiem, lai garantētu personu un sabiedrības drošību.

Ieroču aprites likuma 23. panta 9. punkts noteic, ka šaujamieroča vai lielas enerģijas pneimatiskā ieroča iegādāšanās atļauju, glabāšanas atļauju, nēsāšanas atļauju un ieroču kolekcijas atļauju aizliegts izsniegt fiziskajai personai, par kuru policijai ir pamatotas ziņas, ka tā ieroci var pielietot ļaunprātīgi, apdraudēt sevi, sabiedrisko kārtību vai drošību.

Atbilstoši Ieroču aprites likuma 24. panta pirmās daļas 1. punktā noteiktajam policija anulē ieroča atļaujas vai nepagarina to derīguma termiņu, ja uz personu attiecas tostarp šā likuma 23. panta 9. punktā minētais, proti, policijai ir pamatotas ziņas par to, ka persona ieroci var pielietot ļaunprātīgi, apdraudēt sevi, sabiedrisko kārtību vai drošību.

Pirms Ieroču aprites likuma spēkā stāšanās šāds regulējums bija ietverts Ieroču un speciālo līdzekļu aprites likumā. Skaidrojot attiecīgo normu, Senāts norādījis, ka norma nenoteic nedz to, kādi informācijas avoti var tikt izmantoti, nedz arī detalizēti atspoguļo to, kāds ziņu kopums ir pietiekams, lai atzītu, ka persona varētu ieroci pielietot ļaunprātīgi, apdraudēt sevi, sabiedrisko kārību vai drošību. Līdz ar to „pamatotu ziņu" saturs ir skaidrojams kopsakarībā ar lietā esošajiem apstākļiem un iestādes sniegto novērtējumu (*Senāta 2019. gada 31. jūlija sprieduma lietā Nr. SKA-63/2019, ECLI:LV:AT:2019:0731.A420173415.2.S, 8. punkts*).

Tādējādi, lai anulētu atļauju, policijas rīcībā ir jābūt tādam informācijas kopumam, kas pietiekami ticami var liecināt par to, ka persona ieroci var pielietot ļaunprātīgi.

[7] Policija atļauju pieteicējam anulējusi, pamatojoties uz informācijas kopumu, ko tā ieguvusi divās administratīvā pārkāpuma lietās, proti, lietā Nr. 16767005446524 un lietā Nr. 16767003135925; šajās lietās lēmumi ir stājušies spēkā un pieteicējs sodīts. Lēmums nav pamatots ar lēmumu vai ziņām, kas iegūtas administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16767005988524, ko pieteicējs minējis pieteikumā, līdz ar to tiesa detalizēti nepievērsīsies pieteicēja argumentiem attiecībā uz šo administratīvā pārkāpuma procesu, bet vērtēs to, vai abās minētajās lietās konstatētie apstākļi varēja būt pamats atļaujas anulēšanai.

[8] Administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16767005446524 (*lietas 41.-42. lapa*) pieteicējs 2024. gada 17. septembrī saukts pie administratīvās atbildības un sodīts ar naudas sodu 100 *euro*, jo 2024. gada 21. augustā, veicot ieroču un munīcijas glabāšanas apstākļu pārbaudi ieroču glabāšanas adresē, tika konstatēts, ka pieteicējs glabā ieroci ārpus tam paredzētās vietas, proti, pieteicējs B1 kategorijas gāzes revolveri Arminius, kalibrs 9 mm, glabāja istabā uz skapja augšas, tādējādi nenodrošinot tādus glabāšanas apstākļus, kas nepieļauj nejaušu ieroča nokļūšanu nepiederošu personu rokās; ar minēto pieteicējs pārkāpa Ieroču aprites likuma 35. panta otrajā daļā noteiktās prasības. Papildus tam sākotnējā lēmumā (*lietas 12.-14. lapa*) minēta pieteicēja sievas liecība, kurā norādīts, ka mājās bijis daudz ieroču, kuriem sieva brīvi varējusi piekļūt, jo pieteicējs bija parādījis seifa kodu. Sieva minējusi arī gadījumu, kad ierocis nokļuvis pieteicēja tēva rokās. Savukārt cita persona liecinājusi, ka pieteicējs nedēļas nogalēs bieži bijis piedzēries, tad ņēmis ieročus un sētā šāvis pa mērķiem, kā arī savus ieročus nodevis citai personai. Tādējādi policija secinājusi, ka pieteicējs vieglprātīgi attiecas pret šaujamieroču glabāšanu un lietošanu.

Nenoliedzami, ka nav iespējams gūt pilnīgu pārliecību par citu personu stāstīto, kā arī par pieteicēja norādītās versijas, ka sieva apzināti meklējusi iespēju tikt pie seifa, lai kaitētu pieteicējam, patiesumu, taču nav noliedzams fakts, ka konkrētais ierocis atradās ārpus seifa un par to ir atbildīgs pieteicējs.

Administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16767003135925 (*lietas 39.-40. lapa*) pieteicējs 2025. gada 19. martā saukts pie administratīvās atbildības un sodīts, izsakot brīdinājumu, jo tika konstatēts, ka pieteicējs vardarbīgi izturējies pret sievu abu kopīgās nepilngadīgās meitas klātbūtnē (notikuma brīdī bērnam bija pieci gadi); ar minēto pieteicējs neievēroja Bērnu tiesību aizsardzības likuma 81. pantā noteikto. Lietā konstatēts, ka pieteicēja un sievas starpā naktī no 2024. gada 23. jūnija uz 24. jūniju izcēlies konflikts, kas ietvēris arī savstarpēju fizisku vardarbību. Bērns notikušo redzējis, pēc tam stāstot, ka tētis žņaudzis mammu. Papildus tam sākotnējā lēmumā (*lietas 12.-14. lapa*) minēta pieteicēja sievas liecība, kurā tostarp norādīts, ka pieteicējs mēģinājis atņemt sievai telefonu, lauzis rokas, satvēris sievu aiz kakla un sācis žņaugt; sievai izdevies izrauties, bet pieteicējs viņai iesitis pa kreisās puses žokļa kaula un iespēris pa vēderu, tad turpinājis žņaugt. Pieteicējs vardarbību pārtraucis tikai tad, kad no bērnistabas, histēriski raudot, iznākusi meita. Pēc notikušā ieradušies pieteicēja vecāki, kas norādījuši, ka nevarot pieteicēju kaitināt, kamēr viņš dzer, un ka jāatņem seifa atslēga. Tad sieva pieteicēja tēvam atdevusi pieteicēja ieroča somiņu, kurā bijis ierocis un patronas, ko pieteicējs esot ņēmis visur līdzi.

Kā apstiprināja arī policijas pārstāvis, viena atsevišķa epizode par nepienācīgu ieroča glabāšanu diezin vai būtu pamats atļaujas anulēšanai. Tāpat nevar pilnībā izslēgt šaubas, ka pieteicēja sievas norādītais pilnībā neatbilst patiesībai, tomēr ne policijai, ne tiesai šobrīd nav pamata piešķirt ticamību tikai pieteicējam, jo pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības par emocionālu vardarbību pret bērnu. Tiesai nav pamata nepiešķirt ticamību tam, kas norādīts lēmumā, ar kuru pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par šo pārkāpumu, jo šis lēmums ir stājies spēkā.

Aplūkojot abas administratīvā pārkāpuma lietas, ir pamatoti pieļaut, ka pieteicējs ieroci var pielietot ļaunprātīgi, apdraudēt sevi un citus, sabiedrisko kārtību vai drošību. Turklāt policijas rīcībā esošais informācijas apjoms liecināja, ka ieročiem var piekļūt arī citas personas.

Ņemot vērā, ka ierocis ir paaugstinātas bīstamības avots, kura izmantošana vienmēr ir saistīta ar zināmu risku, sabiedrības drošība vērtējama kā nozīmīga interese iepretim indivīda tiesībām iegādāties un glabāt šaujamieroču s. Būtiska uzmanība ir piešķirama pat salīdzinoši nelielai iespējamībai, ka ierocis var tikt izmantots ļaunprātīgi vai apdraudot sabiedrisko kārtību un drošību. Tiesības iegādāties un glabāt šaujamieroci ir piešķiramas īpašos gadījumos, kad šo tiesību piešķiršana rada pārliecību, ka to rezultātā varbūtēji netiks negatīvi ietekmētas pārējo personu tiesības uz dzīvību, veselību un kopējo sabiedrisko drošību. Ja apstākļi liecina, ka apdraudējums var rasties, tiesības glabāt šaujamieroci ir ierobežojamas.

Arī Senāts atzinis, ka attiecībā uz iespējamu ieroča ļaunprātīgu pielietošanu jāņem vērā, ka ieroču turēšanas ierobežojumi ir vērsti uz sabiedrības drošības nodrošināšanu un šādā kontekstā arī ir jāapsver konkrētie apstākļi. Sabiedrības drošība ir viena no konstitucionālajām vērtībām. Katrā konkrētā gadījumā ir izvērtējami lietas faktiskie apstākļi, ņemot vērā likumdevēja noteikto pamatvērtību aizsardzību un to, vai ir sasniegts tāds līmenis, kas rada apdraudējuma risku un pakļauj briesmām minētās vērtības (*Senāta 2019. gada 31. jūlija sprieduma lietā Nr. SKA-63/2019, ECLI:LV:AT:2019:0731.A420173415.2.S, 7. punkts*).

Šādos apstākļos tiesa policijas konstatēto atzīst par pietiekamu ieroču glabāšanas atļaujas anulēšanai pieteicējam. Lai arī, kā jau tiesa iepriekš norādīja, Lēmums nav pamatots ar administratīvā pārkāpuma lietu Nr. 16767005988524, apstākļi šajā lietā nevar tikt pilnībā ignorēti. Jāņem vērā, ka šajā lietā vēl nav galīgā nolēmuma.

Turklāt jāņem vērā arī pieteicēja rīcībā esošo ieroču daudzums, proti, atbilstoši policijas norādītajam pieteicējam bija izsniegta šaujamieroča nēsāšanas atļauja pašaizsardzības B5 kategorijas pistolei *Glock*, B5 kategorijas pistolei Makarov, B5 kategorijas pistolei *Beretta*, B1 kategorijas gāzes revolverim Arminius, kā arī izsniegta šaujamieroča glabāšanas atļauja B4 kategorijas pusautomātiskai bisei *Winchester*; C2 kategorijas šautenei *биатлон*, C7 kategorijas bisei *ижс*, B9 kategorijas karabīnei *Haenel*, C1 kategorijas šautenei *Blaser* un C7 kategorijas bisei *IZH*.

Tādējādi policijai vēl jo vairāk bija pamats rūpīgi izvērtēt pieteicēja personību raksturojošās ziņas un iespējamos drošības riskus.

[9] Tiesa nepiekrīt pieteicēja viedoklim, ka policija Lēmumu pieņēmusi, neievērojot administratīvā procesa principus, tostarp samērīguma principu, kas paredz, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas

uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam.

Tiesības uz ieroci privātpersonai netiek garantētas ne Latvijas Republikas Satversmē, ne Latvijai saistošajos starptautiskajos cilvēktiesību aktos. Ieroča glabāšana ir no tiesību normām izrietoša privilēģija, kas ir ārpus personai nepieciešamajām pamatvajadzībām, līdz ar to Lēmums arī nerada pieteicēja cilvēktiesību pārkāpumu. Savukārt cilvēka tiesības uz veselību un dzīvību ir būtiskas cilvēka pamattiesības. Tādējādi ekskluzīvu tiesību ierobežošana ar mērķi garantēt citu cilvēku drošību ir uzskatāma par samērīgu risinājumu. Turklāt jāņem vērā, ka šāds ierobežojums nav noteikts uz neierobežotu laiku. Situācijai mainoties, policijai iegūstot jaunu informāciju par pieteicēja personību, policija varēs lemt par atļaujas atjaunošanu. Taču šobrīd tas vēl būtu pāragri.

[10] Pieteicējs norādījis, ka policija nav viņu uzklausījusi, bet balstījusies tikai uz vienas puses liecībām.

Kā jau tiesa norādīja iepriekš, Lēmums nav balstīts tikai uz nepārbaudītām liecībām, bet gan uz administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtiem diviem lēmumiem, kas stājušies spēkā.

Savukārt par pieteicēja uzklausīšanu norādāms, ka uzklausīšanas pienākuma mērķis ir iedzīvināt vienu no labas pārvaldības un procesuālā taisnīguma principiem – tiesības būt uzklausītam. Uzklausīšanas loģiskais pamatojums ir tas, ka uzklausīšanas stadijā jau pirms lēmuma pieņemšanas ir iespējams noskaidrot visas domstarpības, procesa dalībnieka galvenos iebildumus un atrast pareizāko risinājumu. Uzklausīšanas pienākums attiecas ne tikai uz administratīvo aktu, bet arī uz faktisko rīcību. Tomēr jāņem vērā, ka uzklausīšana var notikt arī rakstveidā. Veidu, kādā notiek uzklausīšana, ņemot vērā, konkrētās lietas apstākļus un normatīvo regulējumu, nosaka iestāde. Personai parasti nav tiesību izvēlēties formu, kādā tā tiek uzklausīta. Uzklausīšanas pienākuma neizpildīšana ietekmē administratīvā akta atcelšanu tiktāl, cik uzklausīšanas pienākuma neievērošana ir ietekmējusi administratīvā akta saturu, tas ir, ja uzklausīšanas gadījumā varētu būt izdots satura ziņā citāds administratīvais akts. Ja uzklausīšanas pienākuma nepildīšana nekādā veidā nevarēja ietekmēt administratīvā akta saturu, nav jālemj par administratīvā akta atcelšanu (J. Brides *62. panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa.* J. Briede *(Zin.red.) – Rīga:* Tiesu namu aģentūra*, 2013, 580.-582., 585., 592. lpp.*).

Konkrētajā gadījumā jāņem vērā, ka pieteicējs savu viedokli bija paudis apstrīdēšanas iesniegumā, līdz ar to policijai, pieņemot Lēmumu, tas bija zināms. Vēršoties policijā, pieteicējam bija iespēja norādīt uz visiem būtiskajiem argumentiem, kuru dēļ pieteicējs sākotnējo lēmumu uzskata par nepamatotu. Tāpēc nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja viedoklis nav noskaidrots.

Turklāt pieteicējs tika uzklausīts arī tiesas sēdē, kur pieteicēja argumentus uzklausīja gan tiesa, gan policijas pārstāvis.

[11] Ņemot vērā šajā spriedumā konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka Lēmums tā pieņemšanas brīdī bija un arī šobrīd ir tiesisks administratīvais akts un šobrīd nav pamata tā atcelšanai.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291. pantu, tiesa

**nosprieda**

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes priekšnieka 2025. gada 9. jūnija lēmuma Nr. 20/19-28 „Par sūdzības noraidīšanu un lēmuma atstāšanu negrozītu” atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2026. gada 23. martā.

| | | |
|---|---|---|
| Tiesnese | | K. Brokane |